

Sygn. akt VIII C 1775/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko M. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. L. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 956,67 zł (dziewięćset pięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2,48 zł od dnia 30 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 174,16 zł od dnia 1 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 198,64 zł od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 37,90 zł od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 43,49 zł od dnia 1 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 250 zł od dnia 25 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 250 zł od dnia 25 maja 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 217,24 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2013 r. strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w G., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego M. L. kwoty 1.453,44 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2,48 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- od kwoty 174,16 zł od dnia 1 października 2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 198,64 zł od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 37,90 zł od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 43,49 zł od dnia 1 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 496,77 zł od dnia 23 lutego 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 250,00 zł od dnia 25 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 250,00 zł od dnia 25 maja 2012 r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 6 października 2009 r. zawarła z pozwanym, na czas nieokreślony, umowę abonencką o świadczenie usługi radia i telewizji kablowej oraz usługi internetowej, a w dniu 22 lipca 2010 r. usługi internetowej. Umowę zawarto na warunkach Regulaminu (...)Internet 2010 – bez ograniczeń”. Pozwany zamówił również usługę (...). W ramach realizacji umowy z dnia 6 października 2009 r. przekazany został pozwanemu modem internetowy o numerze 001aad72a3c8, a w ramach realizacji umowy z dnia 22 lipca 2010 modem internetowy o numerze 0014e8799aa0. Podniosła, iż pozwany nie wywiązał się z warunków promocji wynikających z regulaminu promocji, dlatego też został obciążony kwotą 496,77 zł stanowiącą równowartość przyznanych rabatów obliczoną proporcjonalnie do okresu zawarcia umowy do jej rozwiązania – nota księgowa nr (...). Ponadto nie wywiązał się z obowiązku zwrotu sprzętu, w związku z czym został obciążony karami umownymi za nie zwrócenie modemu nr 001aad72a3c8 – nota księgowa nr (...)/ oraz modemu o nr 0014e8799aa0 – nota księgowa nr (...). Ponadto na kwotę żadaną pozwem składają się należności wynikające z faktur nr: (...) w kwocie 174,16 zł, (...) w kwocie 198,64 zł, (...) w kwocie 37,90 zł oraz noty odsetkowej nr (...) w kwocie 2,48 zł.

W dniu 20 sierpnia 2013 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podał, iż umowy z dnia 06.10.2009 r. i 22.07.2010 r. są pozorne, gdyż został do nich namówiony przez swoją macochę i opiekunkę prawną, gdyż była ona zadłużona w (...). Wskazał, iż nie miał tytułu prawnego do lokalu we W. przy ul. (...). Ponadto podniósł, iż nie zapłacił rachunków w następstwie okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, gdyż 15.11.2010 r. musiał opuścić lokal przy ul. (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powód M. L. urodził się w dniu (...) Jego matka A. L. zmarła w dniu 21 marca 1996 r. W dniu 21 września 1996 r. ojciec pozwanego K. L. ożenił się z A. P.. Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2002 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia w sprawie o sygn. akt III Nsm 62/02 pozbawił K. L. władzy rodzicielskiej nad małoletnim M. L. oraz umieścił go w rodzinie zastępczej u A. P.. A. P. została ustanowiona opiekunem prawnym pozwanego. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 4 kwietnia 2003 r., sygn. akt II 364/02 ojciec powoda K. L. został skazany za to, że w okresie od 2000 r. do stycznia 2002 r. znęcał się fizycznie i moralnie nad pozwanym i A. P., a także pasierbem M. K. i teściową M. P.. W toku postępowania karnego pozwany został poddany badaniu przez biegłego psychologa. Biegły stwierdził, że pozwany często był ofiarą przemocy ze strony ojca oraz żony ojca. Objawiał symptomy dziecka maltretowanego, tj. miał poczucie winy, brał odpowiedzialność za zachowanie rodziców, poszukiwał racjonalnych wyjaśnień ich zachowań, próbował ukryć ślady pobicia oraz uczestniczył w wymyślanych przez nich kłamstwach.

W dniu 21 czerwca 2009 r. powód ukończył 18 lat, nadal zamieszkiwał z A. P., obawiał się, że nie poradzi sobie w samodzielnym życiu. Nie chciał wracać do ojca, obawiając się, że ten znowu będzie go bił. Ze strachu przed wyrzuceniem z domu pozwany oddawał A. P. uzyskiwane z ZUS i MOPS świadczenia.

Dowód:

- Dokumenty zawarte w aktach o sygn. akt VIII C 80/12, tj. opinia biegłej psycholog J. M. z dnia 23 stycznia 2002 r. (kopia k. 87), zeznania pozwanego złożone w prokuraturze w dniu 23 stycznia 2002 r. (kopia k. 85-86), list M. M. z 2006 r. (kopia k. 88-92);
- Przesłuchanie pozwanego – protokół elektroniczny z 5.03.2014 r., k. 83.

W dniu 6 października 2009 r. pozwany M. L. zawarł ze stroną powodową (...) S.A. z siedzibą w G. umowę, na podstawie której strona powodowa zobowiązała się do świadczenia usługi radia i telewizji oraz usługi dostępu do internetu. Umowa została zawarta w ramach promocji „telewizja 3090-2009” oraz „Internet 2009 r.” Na instalację usługi w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) zgodę wyraził właściciel lokalu M. K.. Usługi zostały aktywowane w dniu 20 października 2009 r. Pozwany otrzymał m.in. modem H. (...) nr (...). W regulaminie świadczenia usługi (...) wskazano, iż abonent ponosi odpowiedzialność za utratę lub zdekompletowanie oraz za zniszczenie lub uszkodzenie sprzętu operatora. W regulaminie zastrzeżono również, że niezwłocznie po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy abonenckiej, nie później niż w trzecim dniu, abonent jest zobowiązany na swój koszt i ryzyko zwrócić sprzęt operatora w biurze obsługi klienta w stanie nie pogorszonym bardziej, niż wynikający z normalnej i prawidłowej eksploatacji (§8 ust. 10 regulaminu), a operator może określić w cenniku odpowiednią karę umowną za każdy dzień opóźnienia w zwrocie sprzętu (§ 8 ust. 12 regulaminu).

Dowód:

- Umowa abonencka k. 11;
- Regulamin świadczenia usługi (...) k. 20-21
- Zlecenie aktywacji usługi k. 12-13;
- Protokół przekazania sprzętu k. 33;
- Oświadczenie właściciela lokalu k. 65.

W dniu 22 lipca 2010 r. pozwany zawarł ze stroną powodową umowę, na podstawie której strona powodowa zobowiązała się do świadczenia na rzecz pozwanego usługi dostępu do Internetu. Umowa została zawarta w ramach promocji „Internet 2010 – bez ograniczeń”. Pozwanemu został przekazany modem o numerze (...). W regulaminie świadczenia usługi (...) wskazano, iż abonent ponosi odpowiedzialność za utratę lub zdekompletowanie oraz za zniszczenie lub uszkodzenie sprzętu operatora. W regulaminie zastrzeżono również, że niezwłocznie po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy abonenckiej, nie później niż w trzecim dniu, abonent jest zobowiązany na swój koszt i ryzyko zwrócić sprzęt operatora w biurze obsługi klienta w stanie nie pogorszonym bardziej, niż wynikający z normalnej i prawidłowej eksploatacji (§8 ust. 10 regulaminu), a operator może określić w cenniku odpowiednią karę umowną za każdy dzień opóźnienia w zwrocie sprzętu (§ 8 ust. 12 regulaminu). W ramach promocji pozwany otrzymał rabat w opłacie za połączenie do sieci usługi (...) oraz rabat w opłacie za abonament za korzystanie z usługi (...). W umowie zastrzeżono, iż uczestnik, który przed upływem okresu obowiązywania rabatu rozwiąże umowę abonencką w promocji zobowiązany będzie do zapłaty na rzecz operatora kary umownej w wysokości ulgi przyznanej uczestnikowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy abonenckiej w promocji do dnia jej rozwiązania (§ 2 ust. 4 regulaminu promocji „Internet 2010 - bez ograniczeń”). Wskazano również, iż w terminie obowiązywania rabatu uczestnik nie może dokonać czasowego zawieszenia korzystania ani zmiany usługi objętej promocją, nie może również dokonać przeniesienia miejsca świadczenia usługi (...) objętej promocją do innego lokalu niż wskazany w umowie (§3 ust. 7 regulaminu).

Dowód:

- Umowa z dnia 22 lipca 2010 r. k. 14-15;

- Regulamin promocji „Internet 2010-bez ograniczeń” k. 16-17;
- Zlecenie aktywacji usługi k. 18;
- Formularz zamówienia usługi (...) k. 19;
- Regulamin świadczenia usługi (...) k. 20-21;
- Protokół przekazania sprzętu k. 34.

Oплата za zniszczenie, utratę lub niezwrócenie sprzętu operatora w terminie powyżej 90 dni od dnia rozwiązania umowy abonenckiej wynosi 250 zł.

Dowód:

- Cennik usług (...) k. 37-38.

Pozwany zawarł w/w umowy, gdyż jego macocha A. P. groziła mu, że zabierze mu komputer lub wyrzuci go z domu, jeżeli tego nie zrobi. Pozwany chciał korzystać z Internetu, A. P. nie mogła zawrzeć umowy ze stroną powodową, gdyż zalegała z płatnościami za faktury. W dniu 15 listopada 2010 r., po odmowie przekazania A. P. pieniędzy i awanturze urządzonej przez nią, pozwany wyprowadził się z lokalu przy ul. (...) we W.. Opuszczając mieszkanie pozwany wziął tylko najpotrzebniejsze rzeczy. Nie wziął ze sobą należących do strony powodowej modemów, gdyż nie pomyślał o tym. A. P. skontrolowała, jakie rzeczy zabiera z jej domu.

Dowód:

- Przesłuchanie pozwanego – protokół elektroniczny z 5.03.2014 r., k. 83.

Na podstawie zawartej umowy za świadczone usługi strona powodowa wystawiła następujące faktury VAT:

- W dniu 3 września 2011 r. fakturę numer (...), opiewającą na kwotę 217,73 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 września 2011 r.;
- W dniu 1 września 2011 r. notę odsetkową nr (...), opiewającą na kwotę 3,14 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 września 2011 r.
- W dniu 4 października 2011 r. fakturę numer (...), opiewającą na kwotę 248,30 zł, której termin płatności przypadał na dzień 31 października 2011 r.;
- W dniu 4 stycznia 2012 r. fakturę numer (...), opiewającą na kwotę 126,07 zł, której termin płatności przypadał na dzień 31 stycznia 2012 r.;
- W dniu 4 lutego 2012 r. fakturę numer (...), opiewającą na kwotę 43,49 zł, której termin płatności przypadał na dzień 29 lutego 2012 r.

Dowód:

- Nota odsetkowa k. 22;
- Faktury VAT k. 23-26.

W dniu 18 listopada 2011 r. pozwany wypowiedział umowę o świadczenie usługi radia i telewizji ze skutkiem na dzień 29 lutego 2012 r. oraz umowę o świadczenie usługi (...) z skutkiem na dzień 31 grudnia 2011 r. wskazując jako przyczynę: zmiana miejsca pobytu.

Dowód:

- Oświadczenie o rozwiązaniu umowy k. 27.

Pismem z dnia 25 listopada 2011 r. pozwany zwrócił się o rozłożenie zadłużenia na raty.

Dowód:

- Pismo z dnia 25 listopada 2011 r. k. 39.

Pismem z dnia 14 grudnia 2011 r. strona powodowa poinformowała pozwanego, iż jego zadłużenie zostało rozłożone na 5 rat w wysokości 93,87 zł. Jednocześnie wskazała, iż w razie braku spłat układ ratalny zostanie anulowany.

Dowód:

- Pismo z dnia 14 grudnia 2011 r. k. 40.

Pismem z dnia 21 grudnia 2011 r. pozwany wezwał A. P. do zwrotu dwóch dekoderek do usług internetowych.

Dowód:

- Pismo z dnia 21 grudnia 2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 107.

W dniu 29 grudnia 2011 r. pozwany wypowiedział umowę o świadczenie usługi (...) ze skutkiem na dzień 31 stycznia 2012 r. wskazując jako przyczynę: zmiana miejsca pobytu.

Dowód:

- Oświadczenie o rozwiązaniu umowy k. 28.

W dniu 31 stycznia 2012 r. strona powodowa wystawiła pozwanemu notę księgową nr (...), opiewającą na kwotę 496,77 zł z tytułu odszkodowania, o którym mowa w art. 57 ust. 6 ustawy prawo telekomunikacyjne z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy zawartej w promocji: P_ (...)/(AP)/2 „Internet 2010 – bez ograniczeń”, przed upływem terminu na jaki została zawarta.

Dowód:

- Nota księgowa k. 30.

Pismem z dnia 21 lutego 2012 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zwrotu modemu Internet H. nr 001aad72a3c8.

Dowód:

- Wezwanie do zwrotu sprzętu k. 35.

Pismem z dnia 26 marca 2012 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zwrotu modemu nr 0014e8799aa0.

Dowód:

- Wezwanie do zwrotu sprzętu k. 36.

W dniu 24 kwietnia 2012 r. strona powodowa wystawiła pozwanemu notę księgową nr (...), opiewającą na kwotę 250,00 zł z tytułu opłaty za zniszczenie, utratę lub niezwrócenie sprzętu operatora (modemu Internet H. (...)) w terminie 90 dni od dnia rozwiązania umowy abonenckiej (kara umowna).

Dowód:

- Nota księgowa k. 31.

W dniu 24 maja 2012 r. strona powodowa wystawiła pozwanemu notę księgową nr (...), opiewająca na kwotę 250 zł z tytułu opłaty za zniszczenie, utratę lub niezwrócenie sprzętu operatora (modemu 0014e8799aa0) w terminie powyżej 90 dni od dnia rozwiązania umowy abonenckiej (kara umowna).

Dowód:

- Nota księgowa k. 32.

Pismem z dnia 1 marca 2013 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.453,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi w terminie do dnia 11 marca 2013 r.

Dowód:

- P. wezwanie do zapłaty k. 29.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu zawarcia z pozwanym umów o świadczenie usług telewizyj i (...).

Pozwany przyznał, iż zawarł przedmiotowe umowy. Jednakże podniósł, iż zawarł je, gdyż został do tego zmuszony przez macochę. Ponadto wskazał, iż nie zapłacił rachunków z przyczyn od niego niezależnych, bowiem został zmuszony do opuszczenia lokalu przy ul. (...).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w ocenie Sądu brak było podstaw do uznania, iż złożone przez pozwanego oświadczenia woli dotknięte były wadą oświadczenia woli.

Pozwany wskazywał, iż zawarł umowę, działając pod przymusem. Sąd dokonał więc analizy okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, oceniając je przez pryzmat wad oświadczenia woli przewidzianych w kodeksie cywilnym, a mianowicie braku świadomości albo swobody powzięcia decyzji i wyrażenia woli, pozorności, błędu co do treści czynności prawnej oraz groźby. Mając na uwadze treść podniesionego zarzutu Sąd uznał, iż pozwany powoływał się albo na brak świadomości lub swobody powzięcia decyzji i wyrażenia woli albo groźbę. Sąd doszedł do przekonania, iż nie ziściły się przesłanki którejkolwiek z tych wad oświadczenia woli.

Przede wszystkim nie sposób było uznać, iż pozwany znajdował się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji lub wyrażenie woli. Wskazać bowiem należy, iż w orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, iż w przypadku tej wady oświadczenia woli kluczowe znaczenie ma źródło braku świadomości i swobody, a mianowicie wynikać on powinien z przyczyny wewnętrznej, a więc ze stanu, w jakim znajduje się osoba składająca oświadczenie woli, a nie z okoliczności zewnętrznych, w jakich osoba ta się znalazła. Powzięcie decyzji i wyrażenie woli jest swobodne, gdy zarówno proces decyzyjny, jak i uzewnętrznienie woli nie zostały zakłócone przez destrukcyjne czynniki wynikające z właściwości psychiki czy procesu myślowego osoby składającej oświadczenie woli (wyrok SN z 7 lutego 2006 r., IV CSK 7/05 LEX nr 180191). Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy, ustalone w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie VIII C 80/12, które to dowody Sąd dopuścił w niniejszej sprawie, wskazują co prawda, iż pozwany pozostawał pod wpływem swojej macochy, jednakże nie przesądzają o tym, iż na skutek działań macochy pozwany znajdował się w stanie, który zakłócał jego proces myślowy i powodował niemożność rozpoznania skutków swojego działania. Jak wynika z przesłuchania pozwanego, chciał on korzystać z Internetu i zdawał sobie sprawę z tego, iż tylko on może zawrzeć umowę, albowiem jego macocha posiada zadłużenie u strony powodowej. Okoliczność ta zdaniem Sądu przesądza o tym, iż pozwany zawierając umowę działał z pełnym rozeznaniem.

Przytoczone przez pozwanego okoliczności nie dają także podstaw do stwierdzenia, iż złożone przez niego oświadczenie zostało złożone pod wpływem bezprawnej groźby drugiej strony lub osoby trzeciej. Wskazać bowiem należy, iż za prawnie doniosłą wadę oświadczenia woli może być uznana tylko groźba spełniająca kumulatywnie dwa warunki, a mianowicie musi być ona bezprawna i poważna, a między groźbą a złożeniem oświadczenia woli określonej treści musi istnieć związek przyczynowy. Ocena powagi groźby musi być przeprowadzona w dwóch aspektach:

- 1) charakteru zła, niebezpieczeństwa, którym się grozi, oraz
- 2) możliwości realizacji groźby, inaczej mówiąc - możliwości rzeczywistego sprowadzenia tego zła na zagrożonego.

W ocenie Sądu obawie przed wyrzuceniem z domu czy zabranieniem komputera - jako motywowi zawarcia umowy - nie można nadawać sensu poważnego niebezpieczeństwa osobistego. Z tego względu brak jest podstaw do stwierdzenia, iż pozwany zawarł umowy pod wpływem groźby.

Ponadto wskazać należy, iż nawet gdyby pozwany działał pod wpływem groźby, to okoliczność ta nie powoduje nieważności złożonego oświadczenia woli, a powoduje jedynie możliwość uchylenia się od skutków prawnych złożonego oświadczenia. Jak wynika natomiast z art. 88 § 2 k.c. uprawnienie do uchylenia się wygasa z upływem roku od chwili kiedy stan obawy ustał. Pozwany zaś w dniu 15 listopada 2010 r. wyprowadził się od macochy, a zatem bez wątplenia uznać można, iż w tym dniu stan obawy ustał. Tym samym stwierdzić należy, iż uprawnienie to wygasło w dniu 16 listopada 2011 r. Pozwany zaś dopiero w sprzeciwie, złożonym w dniu 12 września 2013 r., powołał się na wskazaną okoliczność.

Z powyższych względów uznać należało, iż pozwanego i stronę powodową łączył stosunek prawny, na podstawie którego strona powodowa zobowiązana była świadczyć na rzecz pozwanego usługi telewizji i (...), w zamian za co miesięczne uiszczanie opłat.

Pozwany nie kwestionował faktu, iż usługi te były w istocie świadczone, jak również przyznał, iż wskazane w pozwie faktury nie zostały opłacone. Dlatego też Sąd zasądził na rzecz strony powodowej:

- kwotę 174,16 zł wynikającą z faktury nr (...);
- kwotę 198,64 zł wynikającą z faktury nr (...);
- kwotę 37,90 zł wynikającą z faktury nr (...);
- kwotę 43,49 zł wynikającą z faktury nr (...);
- kwotę 2,48 zł wynikającą z noty odsetkowej nr (...).

Ponadto Sąd za zasadne uznał żądanie strony powodowej w zakresie należności wynikających z not księgowych nr (...) wystawionych w związku z nie wywiązaniem się przez pozwanego z obowiązku zwrotu sprzętu. W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanego, który wskazywał, iż nie miał on możliwości zwrotu sprzętu, albowiem nie znajduje się on w jego posiadaniu. Analiza okoliczności faktycznych niniejszej sprawy prowadzi bowiem do przekonania, iż brak jest podstaw do uznania, że wskazana przez pozwanego niemożliwość świadczenia ma charakter obiektywny. Co prawda należący do strony powodowej sprzęt pozostał w lokalu, z którego pozwany wyprowadził się w pośpiechu i nadzwyczajnych okolicznościach, które uniemożliwiały mu zabranie modemów. Jednakże pozwany miał możliwość ich odzyskania. Wezwanie zaś A. P. do wydania sprzętu nie wyczerpuje katalogu tych możliwości. Skoro okazało się ono bezskuteczne, pozwany mógł chociażby wytoczyć powództwo o wydanie rzeczy, czego nie uczynił. Z tego też względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwoty po 250 zł, na jakie opiewały wskazane noty księgowe.

W ocenie Sądu na uwzględnienie nie zasługiwało żądanie pozwu w zakresie kwoty stanowiącej opłatę wyrównawczą za rozwiązanie umowy, tj. kwoty 496,77 zł. Po przeprowadzeniu dokładnej analizy zapisów umowy oraz łączących

strony regulaminów: Regulaminu świadczenia usług (...) przez (...) S.A. oraz Regulaminu promocji „Internet 2010 – bez ograniczeń” Sąd doszedł do przekonania, że brak było podstaw do naliczenia kary umownej obciążającej pozwanego. Sąd miał bowiem na uwadze, iż pozwany rozwiązując umowę wskazał jako przyczynę jej rozwiązania zmianę miejsca zamieszkania, a w regulaminie stanowiącym integralną część umowy zastrzeżono, że w terminie obowiązywania promocji uczestnik nie może dokonać czasowego zawieszenia korzystania ani zmiany usługi, nie może również dokonać przeniesienia miejsca świadczenia usługi objętej promocją do innego lokalu niż wskazany w umowie (§3 ust 7 regulaminu).

Sąd zważył, że zgodnie z przepisem art. 385¹ k.c., postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Nie dotyczy to jednak postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. A zatem do uznania konkretnego postanowienia za niedozwolone postanowienie umowne, konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek: umowa została zawarta z konsumentem, postanowienie umowy nie zostało uzgodnione indywidualnie, postanowienie kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy oraz jednoznacznie sformułowane postanowienie nie dotyczy głównych świadczeń stron. Spełnienie pierwszej z wyżej wymienionych przesłanek pozostawało bezsporne pomiędzy stronami. Również fakt, że postanowienia umowy i regulaminów, w tym zapis § 3 ust. 7 regulaminu promocji „Internet 2010-bez ograniczeń”, nie były przedmiotem indywidualnych negocjacji pomiędzy stronami nie był kwestionowany i nie budził wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, że istotą dobrych obyczajów, do których odwołuje się przytoczony wyżej przepis art. 385¹ k.c., jest szeroko rozumiany szacunek do drugiego człowieka, wskutek czego sprzeczne z nimi są działania wykorzystujące m.in. niewiedzę, brak doświadczenia drugiej strony, naruszenie zasady równorzędności stron. Przez „interesy konsumenta” należy natomiast rozumieć nie tylko interesy ekonomiczne, lecz również dyskomfort, spowodowany takimi okolicznościami, jak strata czasu, naruszenie prywatności, doznanie zawodu, niedogodności organizacyjne, wprowadzenie w błąd, nierzetelność traktowania. A zatem rażąco naruszenie interesów konsumenta zachodzi w razie istotnej i nieusprawiedliwionej dysproporcji praw i obowiązków na jego niekorzyść. Wskazówkę co do właściwego wyważenia interesów obu stron stosunku prawnego stanowią dyspozytywne przepisy prawa, które kształtują model sprawiedliwego (słusznego) rozdziału praw i obowiązków stron związanych stosunkiem umownym (vide System prawa prywatnego. Prawo zobowiązań – część ogólna. Tom 5 pod red. E. Łętowskiej, W-wa 2006, s. 662-664).

W ocenie Sądu wskazane postanowienie umowne stanowi klauzulę abuzywną i jako takie na mocy art. 385¹ § 1 k.c. nie wiąże pozwanego. Wskazać bowiem należy, iż postanowienie takie narusza interesy konsumenta. Pozbawiało go bowiem możliwości zmiany miejsca zamieszkania bez konsekwencji finansowych na rzecz strony powodowej (albo likwidacja usług i zapłata kary umownej, albo konieczność zapłaty za usługi, z których nie mógł korzystać – do czasu zakończenia okresu lojalnościowego). W konsekwencji zaś uznać należało, iż brak było podstaw do naliczenia opłaty wyrównawczej, skoro pozwany nie miał możliwości korzystania z usługi w innym lokalu, a przyczyną złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu była zmiana miejsca zamieszkania.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść przepisu art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia następnego po terminie płatności każdej z faktur i not księgowych.

W oparciu o powyższe okoliczności i powołane przepisy, należało zatem orzec jak w punktach I i II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu znalazło wyraz w treści art. 100 zd. 1. k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Do rozliczenia poniesionych

przez stronę powodową kosztów postępowania przyjęto kwotę 30 zł tytułem opłaty od pozwu, kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany poniósł zaś koszty postępowania w łącznej wysokości 617 zł. Na kwotę tę składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł oraz opłata skarbowa od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Mając na uwadze, że strona powodowa wygrała sprawę w 66%, po wzajemnym zniesieniu wymienionych wyżej kosztów na jej rzecz przypadało 217,24 zł ($[66\% \times 617 \text{ zł}] - [34\% \times 617 \text{ zł}]$).

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania orzeczono, jak w punkcie III wyroku.